

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2003

N:o 444—449

SISÄLLYS

N:o	Sivu
444	Laki sähkömarkkinalain muuttamisesta 2055
445	Laki maakaasumarkkinalain 4 luvun 6 §:n muuttamisesta 2059
446	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus sokereista 2060
447	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus hunajasta 2064
448	Sisäasiainministeriön päätös kuntajaon muuttamisesta Karijoen ja Isojoen kuntien välillä 2069
449	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta hyväksytyistä kasvinsuojeluaineiden tehoaineista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta 2070

N:o 444

Laki

sähkömarkkinalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 10 ja 11 kohta,
muutetaan 16 §:n 1 momentti, 18 §:n 3 momentti, 24 §, 27 d §:n otsikko, 27 f ja 27 j §, sellaisena kuin niistä ovat 16 §:n 1 momentti laissa 332/1998 sekä 27 d §:n otsikko, 27 f ja 27 j § laissa 466/1999, sekä
lisätään 2 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, 10 §:ään siitä mainitulla lailla 466/1999 kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti, lakiin uusi 14 a ja 15 a §, 25 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 466/1999, uusi 4 momentti, 25 d §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 4 momentti, lakiin uusi 27 f §, jolloin muutettu 27 f §, nykyinen 27 g—27 i § ja muutettu 27 j § siirtyy 27 g—27 k §:ksi sekä 42 §:ään uusi 2 momentti, seuraavasti:

2 §

Tämän lain verkonhaltijaa koskevia säännöksiä sovelletaan luvanvaraista sähköverkko toimintaa harjoittavaan yhteisöön tai laitokseen, jolla on hallinnassaan sähköverkkoa, jollei sähkömarkkinaviranomainen ole pää-

töksellään vapauttanut verkonhaltijaa luvanvaraisuudesta.

Tämän lain vähittäismyyjää koskevia säännöksiä sovelletaan sähkönmyyjään, joka myy sähköä jakeluverkonhaltijan jakeluverkon kautta välittömästi sähkönkäyttäjille, jollei jäljempänä toisin säädetä.

HE 218/2002
TaVM 29/2002
EV 303/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/92/EY (31996L0092); EYVL N:o L 27, 30.1.1997, s. 20

3 luku

Verkkotoiminnan yleiset velvoitteet ja hinnoitteluperiaatteet

10 §

Verkonhaltijan on järjestettävä toimitetun sähkön mittaus asianmukaisella tavalla siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Asiakkaan tulee maksaa verkkonhaltijalle aiheuttamansa kohtuulliset mittauskustannukset.

14 a §

Kantaverkonhaltija perii maan rajan ylittävistä sähkön tuonnista tai viennistä siirtomaksuja, jollei Suomea sitovista kansainvälisistä velvoitteista tai kantaverkonhaltijan tekemistä, vastavuoroiisiin sähköjärjestelmän toimintavarmuuteen ja tehokkuuteen sekä markkinaedellytyksiin perustuvista sopimuksesta taikka muista järjestelyistä muuta johdu.

Siirtomaksujen tulee täyttää 14 §:ssä säädetty edellytykset.

15 a §

Verkonhaltija ei saa periä erillistä maksua sähkönmyyjän vaihtamiseen liittyvistä rekisteröinti-, tase selvitys- ja muista vastaavista suoritteistaan.

Verkonhaltija ei saa periä erillistä maksua sähkönmyyjän vaihtamisen yhteydessä tapahtuvasta mittalaitteen lukemisesta, jos asiakkaan edellisestä sähkönmyyjän vaihtamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi.

16 §

Sähkömarkkinaviranomainen määrää sähköverkkoluvassa yhden kantaverkonhaltijan vastaamaan maamme sähköjärjestelmän teknisestä toimivuudesta ja käyttövarmuudesta sekä huolehtimaan valtakunnalliseen tasevastuuseen kuuluvista tehtävistä tarkoituksenmukaisella ja sähkömarkkinoiden osapuolten kannalta tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla (*järjestelmävastuu*). Järjestelmävastuussa olevan kantaverkonhaltijan tulee ylläpitää ja kehittää järjestelmävastuun piiriin kuuluvia toimintojaan ja palveluitaan sekä ylläpitää, käyttää ja kehittää sähköverkkoon ja muita järjestelmävastuun hoitamiseen tarvittavia

laitteistojaan sekä yhteyksiä toisiin verkkoihin siten, että edellytykset tehokkaasti toimiville sähkömarkkinoille voidaan turvata.

18 §

Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että sähköjohdon rakentaminen on sähkön siirron turvaamiseksi tarpeellista. Maan rajan ylittävän johdon rakentamisen edellytyksenä on lisäksi, että sen rakentaminen on muutoinkin sähkömarkkinoiden kehityksen ja vastavuoraisuuden kannalta tarkoituksenmukaista. Lupa voidaan liittää luvan edellytysten kannalta tarpeellisiksi katsottavia ehtoja.

24 §

Kiinteistönhaltijan on järjestettävä toimitetun sähkön mittaus asianmukaisella tavalla siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään, jos sähkö myydään sähkökäyttäjille kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta.

25 §

Luvun soveltamisala ja määritelmät

Tämän luvun vähittäismyyjää koskevia säännöksiä sovelletaan myös sähkönmyyjään, joka myy sähköä sähkökäyttäjille kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta.

25 d §

Sopimuksen tekeminen

Sähkökäyttäjällä tulee olla mahdollisuus tehdä sähköverkkosopimus ja sähkönmyyntisopimus, jossa sähköntoimitus tapahtuu jakeluverkonhaltijan jakeluverkon kautta. Kiinteistönhaltijan tulee luovuttaa sähkökäyttäjälle tätä tarkoitusta varten käyttöoikeus kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäiseen sähköverkkoon. Jos sähkökäyttäjä on ostanut sähkönsä kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta, tulee sähkökäyttäjän korvata kiin-

teistönhaltijalle sähkön mittaukseen liittyvistä muutostöistä aiheutuvat kustannukset siirtyessään ostamaan sähkönsä jakeluverkonhaltijan jakeluverkon kautta.

27 d §

Hinnanalennus virheen vuoksi

27 f §

Vakiokorvaus verkkopalvelun keskeytymisen vuoksi

Sähkökäyttäjällä on oikeus verkkopalvelun yhtäjaksoisen keskeytymisen perusteella vakiokorvaukseen, jos jakeluverkonhaltija tai vähittäismyyjä, joka myy sähköä sähkökäyttäjille kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta, ei osoita, että verkkopalvelun keskeytyminen johtuu hänen vaikutusmahdollisuksiensa ulkopuolella olevasta esteestä, jota hänen ei kohtuudella voida edellyttää ottavan huomioon toiminnassaan ja jonka seurauksia hän ei kaikkea huolellisuutta noudattaen olisi voinut välttää tai voittaa.

Vakiokorvauksen määrä on sähkökäyttäjän vuotuisesta verkkopalvelumaksusta:

1) 10 prosenttia, kun keskeytysaika on ollut vähintään 12 tuntia mutta vähemmän kuin 24 tuntia;

2) 25 prosenttia, kun keskeytysaika on ollut vähintään 24 tuntia mutta vähemmän kuin 72 tuntia;

3) 50 prosenttia, kun keskeytysaika on ollut vähintään 72 tuntia mutta vähemmän kuin 120 tuntia; sekä

4) 100 prosenttia, kun keskeytysaika on ollut vähintään 120 tuntia.

Vakiokorvauksen enimmäismäärä verkkopalvelun keskeytymisen johdosta on kuitenkin 700 euroa sähkökäyttäjää kohti. Vakiokorvauksen enimmäismäärää voidaan tarkistaa valtioneuvoston asetuksella rahanarvon muutosta vastaavasti.

Jos sähkökäyttäjälle maksetaan verkkopalvelun keskeytymisen johdosta 2 momentissa tarkoitettu vakiokorvaus, hänellä ei ole oikeutta 27 d §:ssä säädettyyn hinnanalennukseen saman keskeytyksen johdosta.

Tämän pykälän säännöksistä ei saa sopimuksin poiketa sähkökäyttäjän vahingoksi.

27 g §

Vastuutahot

Sähkökäyttäjällä on aina oikeus esittää virheeseen sekä 27 f §:ssä tarkoitettuun verkkopalvelun keskeytymiseen perustuvat vaatimuksensa jakeluverkonhaltijalle. Vaatimus on esitettävä kohtuullisessa ajassa siitä, kun sähkökäyttäjä havaitsi virheen tai verkkopalvelun keskeytymisen taikka hänen olisi pitänyt se havaita ja hänellä oli vaatimuksen esittämiseksi tarvittavat tiedot jakeluverkonhaltijasta.

Jakeluverkonhaltija vastaa virheestä kuluttajalle, jollei jakeluverkonhaltija kohtuullisessa ajassa vaatimuksesta tiedon saatuaan ilmoita kuluttajalle virheestä vastuussa olevaa vähittäismyyjää, joka ottaa vastattavakseen virheestä aiheutuvan vahingonkorvauksen tai hinnanalennuksen.

Jakeluverkonhaltija ja vähittäismyyjä, joka toimittaa sähkön kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta, vastaa 27 f §:ssä tarkoitettua verkkopalvelun keskeytymisestä sähkökäyttäjälle. Jakeluverkonhaltija vastaa verkkopalvelun keskeytymisestä verkossaan tämän lisäksi myös sähkökäyttäjälle, joka ostaa sähkön hänen jakeluverkkoonsa liittyneen kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta, jollei jakeluverkonhaltija kohtuullisessa ajassa vaatimuksesta tiedon saatuaan ilmoita sähkökäyttäjälle vähittäismyyjää, joka ottaa vastattavakseen verkkopalvelun keskeytymiseen perustuvan vakiokorvauksen.

27 k §

Jakeluverkonhaltijan oikeus purkaa sähköverkkosopimus ja vähittäismyyjän oikeus purkaa sähkömyyntisopimus

Jakeluverkonhaltijalla on oikeus purkaa sähköverkkosopimus ja vähittäismyyjällä sähkömyyntisopimus, jos:

1) sähkökäyttäjä on olennaisesti rikkonut asianomaiseen sopimukseen perustuvia vel-

voitteitaan eikä sopimusrikkomusta ole oikaistu jakeluverkonhaltijan tai vähittäismyyjän kirjallisesti ilmoittamassa kohtuullisessa määräajassa; tai

2) sähköntoimitus sopimuksessa tarkoitettuun sähkönkäyttöpaikkaan on keskeytetty 27 i §:n 1 momentissa säädetyllä perusteella ja keskeytys on jatkunut vähintään yhden kuukauden.

Sähköverkkosopimuksen ja sähkönmyyntisopimuksen saa kuluttajan maksuviivästyksen perusteella purkaa vain 1 momentin 2 kohdassa mainitussa tapauksessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, sähköverkkosopimus ja sähkönmyyntisopimus saadaan purkaa heti, jos sähkönkäyttäjä on syyllistynyt sähkön anastamiseen, myyjän tai jakeluverkonhaltijan vastuulla olevien laitteiden tahalliseen vahingoittamiseen tai myyjän puolelta asetettujen sinettien murtamiseen.

Jakeluverkonhaltijan tai vastaavasti vähittäismyyjän on lähetettävä sopimuksen purusta sopijapuolelleen kirjallinen ilmoitus, jossa on mainittava purkuperuste ja sopimuksen päätymisaika.

Tämän pykälän 1 momentin säännöksistä ei saa poiketa toimitusvelvollisuuden piirissä olevan sähkönkäyttäjän vahingoksi.

42 §

Sähkömarkkinaviranomaisen asianomaisella virkamiehellä on oikeus tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräys-

Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

ten sekä sähkömarkkinaviranomaisen 39 §:n nojalla antamien velvoitepäätösten noudattamisen valvomiseksi toimittaa tarkastus valvottavaa toimintaa harjoittavan yhteisön tai laitoksen hallinnassa olevissa tiloissa. Valvottavaa toimintaa harjoittavan yhteisön tai laitoksen on vaadittaessa esitettävä tarkastusta toimittavalle virkamiehelle tarkastusta varten ne asiakirjat ja tietojärjestelmissään olevat tallenteensa sekä järjestettävä pääsy niihin sähkölaitteisiin ja -laitteistoihin, joilla voi olla merkitystä tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten noudattamisen valvonnassa. Tarkastusta toimittavalla virkamiehellä on oikeus ottaa maksutta jäljennöksiä tarkastettavista asiakirjoista sekä tulosteita tietojärjestelmissä olevista tallenteista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa tehtyihin sähkösopimuksiin. Jos verkkopalvelu on ollut keskeytyneenä tämän lain voimaan tullessa, katsotaan 27 f §:n 2 momentin mukaisen keskeytysajan alkaneen lain voimaantulohetkestä.

Verkkopalvelun keskeytymisen johdosta maksettavan vakiokorvauksen enimmäismäärä on 350 euroa, jos vakiokorvauksen perustana oleva keskeytys on alkanut ennen kuin kaksi vuotta on kulunut lain voimaantulosta.

N:o 445

L a k i

maakaasumarkkinalain 4 luvun 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 31 päivänä toukokuuta 2000 annetun maakaasumarkkinalain (508/2000) 4 luvun 6 § seuraavasti:

4 luku

**Maakaasun myynti ja maakaasun käyttäjän
asema**

6 §

Kuluttajansuojasta maakaasun markkinoinnissa on voimassa, mitä sähkömarkkinalain (386/1995) 27 a—27 e ja 27 g §:ssä säädetään

vakiokorvauksesta liittymän kytkemisen viivästyessä, vahingonkorvauksesta viivästyksen vuoksi, virheestä, hinnanalennuksesta virheen vuoksi, vahingonkorvauksesta virheen vuoksi sekä vastuutahoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 446

**Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
sokereista**

Annettu Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2001 antama direktiivi eräistä elintarvikkeena käytettävistä sokereista (2001/111/EY).

2 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan liitteessä määriteltyihin tuotteisiin.

Asetusta ei sovelleta liitteessä mainittuihin tuotteisiin silloin, kun on kyseessä tomusokeri, kandisokeri tai toppasokeri.

2 luku

Tuotteiden koostumus

3 §

Tuotteen koostumusta koskevat vaatimukset

Liitteessä mainittujen tuotteiden on täytettävä kunkin tuotteen osalta liitteessä esitetyt koostumusta koskevat vaatimukset.

3 luku

Pakkausmerkinnät

4 §

Tuotteen nimi

Liitteessä mainittuja nimiä saa käyttää vain liitteessä määritellyistä tuotteista ja niitä on käytettävä pidettäessä kaupan näitä tuotteita

kuitenkaan sen estämättä, mitä ainesosien ryhmänimistä on erikseen säädetty.

Nimen ”erikoisvalkoinen sokeri” sijasta voidaan käyttää myös nimeä ”sokeri” tai ”valkoinen sokeri”.

Liitteessä mainituista tuotteista voidaan käyttää kyseisessä liitteessä mainittujen nimien lisäksi myös tavanomaisesti käytettäviä laatua, olomuotoa tai käyttötarkoitusta kuvaavia ilmaisuja edellyttäen, että nämä ilmaisut eivät ole omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan.

Liitteessä mainittuja nimiä voidaan käyttää täydentävinä niminä osoittamaan muita tuotteita, joita ei voida sekoittaa kyseisessä liitteessä määriteltäviin tuotteisiin.

Jos tärkkelyssiirappi tai kuivattu tärkkelyssiirappi sisältävät fruktoosia yli 5 % kuiva-aineesta, niistä on käytettävä nimeä ”glukoosi-fruktoosisiirappi” tai ”kuivattu glukoosi-fruktoosisiirappi” tai ”fruktoosi-glukoosisiirappi” tai ”kuivattu fruktoosi-glukoosisiirappi” siitä riippuen, sisältääkö siirappi enemmän glukoosia vai fruktoosia.

5 §

Muut pakkausmerkinnät

Sen lisäksi, mitä elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä on muualla säädetty on liitteessä mainittujen tuotteiden pakkauksiin tehtävä seuraavat merkinnät:

1) Kuiva-aineen ja inverttisokerin määrä sokeriliuoksen, inverttisokeriliuoksen ja inverttisokerisiirapin osalta.

Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

2) Maininta ”kiteytetty” sellaisesta inverttisokerisiirapista, jossa on liuoksessa kiteitä.

Alle 20 grammaa painavien valmiiksi pakattujen tuotteiden sisällön määrää ei tarvitse ilmoittaa.

4 luku

Erinäisiä säännöksiä

6 §

Viittaussäännös

Tämän asetuksen rikkomisen seuraamuksista säädetään elintarvikelaissa (361/1995).

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä heinäkuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan eräiden elintarvikkeita koskevien Euroopan yhteisöjen direktiivien täytäntöönpanosta 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (1312/1993) 1 §:n 6 kohta.

Tuotteiden, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, kaupan pitäminen on kiellettyä 12 päivästä heinäkuuta 2004 lukien. Tuotteet, jotka on valmistettu ja pakattu ennen mainittua päivää, saadaan kuitenkin myydä loppuun edellyttäen, että ne täyttävät ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleet vaatimukset.

Ylitarkastaja Anne Haikonen

A. TUOTTEIDEN NIMET JA MÄÄRITELMÄT

1. ”**Puolivalkoinen sokeri**” on puhdistettua ja kiteytettyä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua olevaa sakkaroosia, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) polarisaatio vähintään 99,5° Z
- b) inverttisokeripitoisuus enintään 0,1 painoprosenttia
- c) kuivaushävikki enintään 0,1 painoprosenttia

2. ”**Sokeri**”, ”**valkoinen sokeri**” on puhdistettua ja kiteytettyä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua olevaa sakkaroosia, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) polarisaatio vähintään 99,7° Z
- b) inverttisokeripitoisuus enintään 0,04 painoprosenttia
- c) kuivaushävikki enintään 0,06 painoprosenttia
- d) värytyppi enintään 9 pistettä tämän liitteen osan B kohdan a mukaisesti määriteltynä

3. ”**Erikoisvalkoinen sokeri**” on tuote, jolla on kohdan 2 alakohdassa a, b ja c mainitut ominaisuudet ja jonka osalta tämän liitteen osan B säännösten mukaisesti määritettyjen pisteiden yhteismäärä on enintään 8 ja

- värytyypin osalta enintään 4
- tuhkapitoisuuden osalta enintään 6
- liuoksen väripitoisuuden osalta enintään 6

3.

4. ”**Sokeriliuos**”⁽¹⁾ on sakkaroosin vesiliuos, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) kuiva-ainetta vähintään 62 painoprosenttia
- b) inverttisokeripitoisuus (fruktoosin suhde dekstroosiin: 1,0 +/- 0,2) enintään 3 % kuiva-aineen painosta
- c) johtokykytuhka enintään 0,1 % kuiva-aineen painosta tämän liitteen osan B kohdan b mukaisesti määriteltynä
- d) liuoksen väripitoisuus enintään 45 ICUMSA-yksikköä.

5. ”**Inverttisokeriliuos**”⁽¹⁾ on hydrolyysin avulla osittain inverttoitua sakkaroosin vesiliuosta, jossa inverttisokerin osuus ei ole hallitseva ja jolla on seuraavat ominaisuudet:

a) kuiva-ainetta vähintään 62 painoprosenttia

b) inverttisokeripitoisuus (fruktoosin suhde dekstroosiin: 1,0 +/- 0,1) yli 3 %, mutta enintään 50 % kuiva-aineen painosta

c) johtokykytuhka enintään 0,4 % kuiva-aineen painosta tämän liitteen osan B kohdan b mukaisesti määriteltynä.

6. ”**Inverttisokerisiirappi**”⁽¹⁾ on hydrolyysillä osittain invertoidun sakkaroosin mahdollisesti kiteytettyä vesiliuosta, jossa inverttisokeripitoisuuden (fruktoosi-dekstroosi -pitoisuus: 1,0 +/- 0,1) on oltava yli 50 painoprosenttia kuiva-aineen painosta, ja jonka on lisäksi täytettävä 5 kohdan a ja c alakohdassa mainitut vaatimukset.

7. ”**Tärkkelyssiirappi**” on tärkkelyksestä ja/tai inuliinista saatujen ravintosakkaridien puhdistettua ja tiivistettyä vesiliuosta, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) kuiva-ainetta vähintään 70 painoprosenttia
- b) dekstroosiekvivalenttia vähintään 20 painoprosenttia kuiva-aineen painosta D-glukoosina ilmaistuna
- c) sulfaattituhkaa enintään 1 % kuiva-aineen painosta

8. ”**Kuivattu tärkkelyssiirappi**” on osittain kuivattua tärkkelyssiirappia, jossa on kuiva-ainetta vähintään 93 % kuiva-aineen painosta ja jonka on lisäksi täytettävä kohdan 7 alakohdassa b ja c mainitut vaatimukset.

9. ”**Glukoosi**”, ”**rypälesokeri**”, ”**dekstroosi**”, ”**dekstroosimonohydraatti**”, on puhdistettua ja kiteytettyä D-glukoosia, joka sisältää yhden molekyylin kidevettä ja jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) dekstroosia (D-glukoosia) vähintään 99,5 % kuiva-aineen painosta
- b) kuiva-ainetta vähintään 90 painoprosenttia
- c) sulfaattituhkaa enintään 0,25 % kuiva-aineen painosta.

10. ”**Glukoosi**”, ”**rypälesokeri**”, ”**dekstroosi**”, ”**kidevedetön dekstroosi**”, on puhdistettua ja kiteytettyä D-glukoosia, joka ei

sisällä kidevettä ja jossa on kuiva-ainetta vähintään 98 painoprosenttia ja jonka on lisäksi täytettävä 9 kohdan a ja c alakohdassa vahvistetut vaatimukset.

11. ”**Fruktoosi**”, ”**hedelmäsokeri**” on puhdistettua kiteistä D-fruktoosia, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) fruktoosipitoisuus vähintään 98 %
- b) tärkkelyspitoisuus enintään 0,5 %
- c) kuivaushävikki enintään 0,5 painoprosenttia
- d) johtokykytuhka enintään 0,1 painoprosenttia tämän liitteen B osan b kohdan mukaisesti määritettynä.

⁽¹⁾ Nimitys ”valkoinen”, ”kirkas”, ”väritön” varataan:

a) sokeriliuokselle, jonka väripitoisuus ei ylitä 25 ICUMSA-yksikköä tämän liitteen B osan c kohdassa mainitun menetelmän mukaisesti määriteltynä;

b) inverttisokeriliuokselle ja inverttisokerisiirapille, joissa

- johtokykytuhkan pitoisuus on enintään 0,1 %

- liuoksen väripitoisuus on enintään 25 ICUMSA-yksikköä tämän liitteen B osan c kohdassa mainitun menetelmän mukaisesti määriteltynä

B. MENETELMÄT, JOIDEN AVULLA MÄÄRITETÄÄN TÄMÄN LIITTEEN A OSAN 2 JA 3 KOHDASSA MAINITUN SOKERIN VÄRITYYPPI, JOHTOKYKYTUHKAN PITOISUUS JA LIUKSEN VÄRIPITOISUUS

Yksi ”piste” vastaa:

a) värytyypin osalta 0,5 yksikköä laskettuna Brunswickin maatalous- ja sokeriteollisuusteknologian instituutin (Brunswick Institute for Agricultural and Sugar Industry Technology) menetelmän mukaisesti siten, kuin interventioelinten ostamaan sokeriin sovellettavista laadunmäärittelymenetelmistä 1 päivänä heinäkuuta 1969 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1265/69 liitteessä olevan A osan 2 kohdassa säädetään;

b) tuhkapitoisuuden osalta 0,0018 prosenttia laskettuna ICUMSA:n (International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis) menetelmän mukaisesti siten, kuin asetuksen (ETY) N:o 1265/69 liitteessä olevan A osan 1 kohdassa säädetään;

c) liuoksen väripitoisuuden osalta 7,5 yksikköä laskettuna ICUMSA:n menetelmän mukaisesti siten, kuin asetuksen (ETY) N:o 1265/1969 liitteessä olevan A osan 3 kohdassa säädetään.

N:o 447

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus hunajasta

Annettu Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2001 antama direktiivi hunajasta (2001/110/EY).

2 §

Soveltaisala

Tätä asetusta sovelletaan liitteessä 1 määriteltyihin tuotteisiin.

2 luku

Tuotteiden koostumus

3 §

Tuotteen koostumusta koskevat vaatimukset

Liitteessä 1 mainittujen tuotteiden on täytettävä liitteessä 2 esitetyt vaatimukset.

3 luku

Pakkausmerkinnät

4 §

Tuotteen nimi

Nimeä ”hunaja” saa käyttää ainoastaan liitteen 1 kohdassa 1 määritellyistä tuotteista ja sitä on käytettävä pidettäessä kaupan näitä tuotteita.

Liitteen 1 kohdassa 2 ja 3 mainittuja nimiä saa käyttää ainoastaan kyseisissä kohdissa määritellyistä tuotteista ja niitä on käytettävä pidettäessä kaupan näitä tuotteita. Näistä tuotteista voidaan kuitenkin käyttää myös nimeä ”hunaja” lukuun ottamatta suodatettua hunajaa, kennohunajaa, palahunajaa ja taloushunajaa.

Lukuun ottamatta suodatettua hunajaa ja taloushunajaa, tuotteen nimeä voidaan täydentää tiedoilla, jotka liittyvät:

- kukka- tai kasvialkuperään, jos tuote on kokonaan tai pääasiallisesti peräisin ilmoitetusta lähteestä ja jos sillä on lähteelle ominaiset aistinvaraiset, fysikaaliskemialliset ja mikroskooppiset ominaisuudet,
- seudulliseen, alueelliseen tai topografiiseen alkuperään, jos tuote on kokonaan peräisin ilmoitetusta lähteestä tai
- erityisiin laatuvaatimuksiin.

Jos taloushunajaa on käytetty toisen elintarvikkeen ainesosana, voidaan nimeä ”hunaja” käyttää toisen elintarvikkeen nimessä ”taloushunajan ” sijasta. Ainesosaluetteloon on kuitenkin merkittävä ”taloushunaja”.

5 §

Muut pakkausmerkinnät

Sen lisäksi, mitä elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä on muualla säädetty on hunajaan tehtävä seuraavat merkinnät:

a) Merkinnässä on ilmoitettava yksi tai useampi alkuperämaa, josta tuote on kerätty.

Jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta, voidaan merkintä korvata jollain seuraavista merkinnöistä

- EY:ssä tuotetun hunajan sekoitus
- EY:n ulkopuolella tuotetun hunajan sekoitus

- EY:ssä ja EY:n ulkopuolella tuotetun hunajan sekoitus.

b) Suodatettua hunajaa ja taloushunajaa sisältäviin suurpakkauksiin ja laatikoihin sekä niitä koskeviin myyntiasiakirjoihin on selvästi merkittävä täydellinen tuotteen nimi ”suodatettu hunaja” tai ”taloushunaja”.

c) Taloushunajan nimen yhteydessä on oltava maininta ”ainoastaan muihin elintarvikkeisiin ja ruoanlaittoon”.

Hunajan vähittäismyyntipakkauksissa on

Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

oltava maininta siitä, että hunajaa ei saa antaa alle 1-vuotiaille lapsille.

4 luku

Erinäisiä säännöksiä

6 §

Viittaussäännös

Tämän asetuksen rikkomisen seuraamuksista säädetään elintarvikelaissa (361/1995).

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan eräiden elintarvikkeita koskevien Euroopan yhteisöjen direktiivien täytäntöönpanosta 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun kauppaja- ja teollisuusministeriön päätöksen (1312/1993) 1 §:n 5 kohta.

Tuotteiden, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, kaupan pitäminen on kiellettyä 1 päivästä elokuuta 2004 lukien. Tuotteet, jotka on valmistettu ja pakattu ennen mainittua päivää, saadaan kuitenkin myydä loppuun edellyttäen, että ne täyttävät ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleet vaatimukset.

Ylitarkastaja Anne Haikonen

TUOTTEIDEN NIMET JA MÄÄRITELMÄT

1) **Hunaja** on luonnosta peräisin olevaa makeaa ainetta, jonka hunajamehiläinen (*Apis mellifera*) on tuottanut kasvien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä tai kasvien elävillä osilla elävien kasveja imevien hyönteisten eritteistä, joita mehiläiset keräävät, muuttavat yhdistämällä omia tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, luovuttavat hunajakennoon, haihduttavat liiallisen veden, varastoivat ja jättävät kehittymään ja kypsymään hunajakakkuihin.

2) Hunajan päälajit ovat:

a) alkuperän mukaan:

i) **kukkaishunaja** on hunajaa, joka on saatu kasvien medestä.

ii) **mesikastehunaja** on hunajaa, joka on saatu pääasiassa kasveja imevien hyönteislajien (*Hemiptera*) kasvien elävillä osilla olevista eritteistä tai kasvien elävien osien eritteistä.

b) tuotantotavan ja/tai olomuodon mukaan:

iii) **kennohunaja** on hunajaa, jota mehiläiset varastoivat vastarakennetuissa sikiöttömissä hunajakakuissa tai ainoastaan mehiläisvahaa sisältäviin ohuisiin vahapohjuksiin rakentamiinsa hunajakennoihin, ja jota myydään kuorimattomana kokonaisina kak-

kuina tai kakun palasina.

iv) **palahunaja** tai **leikattu kennohunaja** on hunajaa, joka sisältää yhden tai useamman palan kennohunajaa.

v) **valutettu hunaja** on hunajaa, joka on saatu valuttamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja.

vi) **lingottu hunaja** on hunajaa, joka on saatu linkoamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja.

vii) **puristettu hunaja** on hunajaa, joka on saatu puristamalla sikiöttömiä hunajakakkuja. Puristamisen apuna voidaan käyttää kohtuullista, enintään 45 asteen lämpötilaa.

viii) **suodatettu hunaja** on hunajaa, joka on saatu poistamalla vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta siten, että merkittävä osa siitepölyhiukkasista on poistettu.

3) **Taloushunaja** on hunajaa, joka

a) soveltuu teollisuuskäyttöön tai muiden myöhemmin jalostettavien elintarvikkeiden ainesosaksi ja

b) joka mahdollisesti

- sisältää vieraita makuja tai hajuja tai

- on alkanut käydä tai on jo käynyt tai

- jota on ylikuumennettu.

HUNAJAN KOOSTUMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Hunaja koostuu olennaiselta osaltaan erilaisista sokereista, ennen kaikkea hedelmä-sokerista ja rypälesokerista sekä muista aineista, kuten orgaanisista hapoista, entsyymeistä ja kiinteistä hiukkasista, jotka ovat tulleet hunajan keräysvaiheessa. Hunajan väri voi vaihdella lähes värittömästä sävystä tummanruskeaan. Se voi olla koostumukseltaan juokseva, tahmea taikka osittain tai kokonaan kiteytynyt. Maku ja aromi vaihtelevat, mutta ne ovat alkuperältään kasveista peräisin.

Kun hunajaa pidetään kaupan sellaisenaan tai elintarvikkeen ainesosana, siihen ei saa olla lisättynä mitään elintarvikkeiden ainesosia, mukaan lukien elintarvikelisiä aineita, eikä siihen saa lisätä muuta kuin hunajaa. Hunajassa on oltava mahdollisimman vähän sen koostumukselle vieraita orgaanisia tai epäorgaanisia aineita. Hunaja ei liitteen 1 kohdassa 3 mainittua taloushunajaa lukuun ottamatta saa sisältää mitään vieraita makuja tai hajuja, eikä se saa olla käynnyttä tai alkavassa käymistilassa, eikä sen happamuutta saa olla keinotekoisesti muutettu, eikä sitä saa olla kuumennettu siten, että sen luonnolliset entsyymit ovat joko tuhoutuneet tai merkittävästi heikentyneet.

Siitepölyä tai mitään hunajalle ominaisia ainesosia ei saa poistaa paitsi ellei tätä voida välttää vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta poistettaessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteen 1 kohdan 2 alakohdan b alakohdan viii soveltamista.

Kun hunajaa pidetään kaupan sellaisenaan tai elintarvikkeen ainesosana, sen on täytettävä seuraavat koostumusta koskevat vaatimukset:

1. Sokeripitoisuus

1.1 Hedelmä- ja rypälesokeripitoisuus (fruktoosi- ja glukoosipitoisuus) yhteensä

- kukkaishunaja vähintään 60 grammaa/100 grammaa

- mesikastehunaja, mesikastehunajan ja kukkaishunajan sekoitukset vähintään 45 grammaa /100 grammaa

1.2 Ruokosokeripitoisuus (sakkaroosipitoisuus)

- yleensä - enintään 5 grammaa / 100 grammaa

- valeakaasia (*Robinia pseudoacacia*), sinimailanen (*Medicago sativa*), banksia (*Banksia menziesii*), punanätkin (*Hedysarum*), punaeukalyptus (*Eucalyptus camadulensis*), kiiltoeukryfia (*Eucryphia lucida*), pikkueukryfia (*Eucryphia milligani*), sitruspuut - enintään 10 grammaa/100 grammaa

- laventelit (*Lavendula*), purasruoho (*Borago officinalis*) - enintään 15 grammaa/100 grammaa

2. Kosteuspitoisuus

- yleensä - enintään 20 %

- kanerva (*Calluna*) ja taloushunaja yleensä - enintään 23 %

- kanervataloushunaja (*Calluna*) - enintään 25 %

3. Veteen liukenemattomien kiinteiden aineiden pitoisuudet

- yleensä - enintään 0,1 grammaa/100 grammaa

- puristettu hunaja - enintään 0,5 grammaa/100 grammaa

4. Sähkönjohtavuus

- hunaja, jota ei ole lueteltu jäljempänä ja tällaisten hunajalaatujen sekoitukset - enintään 0,8 mS/cm

- mesikastehunaja sekä kastanjahunaja ja näiden sekoitukset, lukuun ottamatta jäljempänä lueteltuja hunajalaatuja - vähintään 0,8 mS/cm

- poikkeukset; lännenmansikkapuu (*Arbutus unedo*), kellokanerva (*Erica*), eukalyptus, lehmukset (*Tilia spp.*), kanerva (*Calluna vulgaris*), ruusumyrtti (*Leptospermum*), paperikaarnapuut (*Melaleuca spp.*)

5. Vapaa happo

- yleensä - enintään 50 milliekvivalenttia happoa/kilogramma

- taloushunaja - enintään 80 milliekvivalenttia happoa/kilogramma

6. Diastaasiaktiivisuus ja hydroksimetyyli-

furfuraalipitoisuus (HMF) määriteltynä prosessoinnin ja sekoittamisen jälkeen

- a) diastaasiaktiivisuus (Schade-asteikko)
 - yleensä, lukuun ottamatta taloushunajaa
- vähintään 8
- hunajat, joissa on alhainen luontainen entsyymipitoisuus (esimerkiksi sitrushunaja) ja joiden HMF-pitoisuus enintään 15 milligrammaa/kilogramma - vähintään 3

- b) HMF
 - yleensä, lukuun ottamatta taloushunajaa - enintään 40 milligramma/kilogrammaa (jollei a alakohdan toisen luetelmakohdan määräyk-
sistä muuta johdu)
 - hunaja, jonka ilmoitettu alkuperäalue kuuluu trooppiseen ilmastoon ja niiden sekoitukset - enintään 80 milligrammaa/kilogramma

N:o 448

Sisäasiainministeriön päätös**kuntajaon muuttamisesta Karijoen ja Isojoen kuntien välillä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2003

Sisäasiainministeriö on 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun kuntajakolain (1196/1997) 1, 3, 5—7 ja 10—12 §:ssä säädettyjen kuntajaon muuttamisen edellytyksiä ja toimivaltuuksia koskevien määräysten mukaan sekä ottaen huomioon, mitä on säädetty 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain (148/1922) 2 §:ssä sellaisena kuin se on laissa 10/1975, päättänyt:

Kuntajaon muutos

Karijoen kunnasta siirretään Isojoen kuntaan seuraava kiinteistön osa: Isojoen kuntaan kameraalisesti kuuluvasta Vanhakylän kylästä tilasta Mäkiketola 2:105 (aikaisemmin 2:45) se alue, jonka yksikkö on saanut Karijoen kunnan Alakylän kylän tilasta Korkeamäki 16:31 14 päivänä lokakuuta 1987 kiinteistörekisteriin rekisteröidyssä yksityistietoimituksessa ja sen yhteydessä tehdyssä tilusvaihdossa Tno 206545.

Isojoen kunnasta siirretään Karijoen kuntaan seuraava kiinteistön osa: Karijoen kuntaan kameraalisesti kuuluvasta Alakylän kylästä tilasta Korkeamäki 16:31 se alue, jonka yksikkö on saanut Isojoen kunnan Vanhakylän kylän tilasta Mäkiketola 2:45 (nykyisin 2:105) 14 päivänä lokakuuta 1987 kiinteistörekisteriin rekisteröidyssä yksityistietoimituksessa ja sen yhteydessä tehdyssä tilusvaihdossa Tno 206545.

Vaikutukset kielelliseen jaotukseen

Siirrot eivät aiheuta muutosta kuntien kielelliseen jaotukseen.

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 2003

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Päätöksen tiedoksi saattaminen

Päätös on ilmoitettava asianomaisissa kunnissa niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös ja sen perustelut tulee pitää kunnan ilmoitustaululla, kunnes päätös on saanut lainvoiman.

Päätöksen tiedoksisaattamisesta muutoin vastaa sisäasiainministeriö.

Valitusosoitus

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla asianomainen kunta ja sen jäsen.

Muutosta haetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettavalla ja toimitettavalla valituskirjelmällä.

Valituskirjelmän on oltava korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamossa, Unioninkatu 16, 00130 Helsinki, 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu säädöskokoelmassa.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot sekä valituksen kohteena oleva päätös, päätökseen haettava muutos ja haettavan muutoksen perusteet.

Ylitarkastaja Mika Riipi

N:o 449

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta hyväksytyistä kasvinsuojeluaineiden tehoaineista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa hyväksytyistä kasvinsuojeluaineiden tehoaineista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	46/03	6.6.2003	30.6.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 6 päivänä kesäkuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Tove Jern

Komission direktiivit
2002/18/EY (32002L0018); EYVL N:o L 55, 26.2.2002, s. 29
2002/37/EY (32002L0037); EYVL N:o L 117, 4.5.2002, s. 10
2002/81/EY (32002L0081); EYVL N:o L 276, 12.10.2002, s. 28

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 444—449, 2 arkkia